

Improving Communication Skills in the Daily Life of Autistic Children Using the RPV Concept Together with a Set of Picture Card Exercises

Wiyada Kamlaphit

Ramkhamhaeng University Demonstration School (Elementary Level), Thailand

E-mail: kunwiyadada@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-8732-6910>

Received 09/12/2024

Revised 06/01/2025

Accepted 30/02/2025

Abstract

Background and Aims: The problem of most autistic children when living with other people in society is the problem of communication impairments of autistic children, ranging from being able to speak a little to not being able to speak at all. If autistic children can speak quickly, the chances of having language development similar to normal children will increase. Speaking is the most important way to communicate. However, if autistic children cannot speak, it is necessary to find other methods to replace them to be able to express their needs. The RPV theory has been used in research as follows: Reinforcement theory: Reinforcement is a type of reward that will make children behave appropriately. It can be done through verbal stimulation, praise, warnings, and reinforcement through gestures such as touching hands, hugging, etc. Prompts technique: It is to make children behave in a good way. It can be done by guiding with words, body language, and pictures, which can make communication successful. Visual perception: It is the perception and interpretation of what is seen into words. Perception and interpretation of what is seen, by being able to remember, distinguish, and analyze what is seen. This research aimed to compare the communication skills of autistic children before and after learning by organizing learning activities with the PRV concept along with a set of picture card exercises.

Methodology: The sample group used in this research is 16 children with autism who are studying in the Educational Center for Special Children Project, grades 4 - 6, academic year 2024, of Ramkhamhaeng University Demonstration School (Primary Division). The researcher used a purposive selection method (Purpose Sampling). The statistic used to analyze the data is the average. Standard deviation, percentage, and t-test (dependent sample). Research tools include: Picture card practice activity plans, Picture cards, and communication skills tests for children with autism.

Results: The research found that autistic children have communication skills in expressing their needs and in rejecting Before studying (pre-test), the mean was 14.25, 47.50 percent, and the standard deviation was 1.61 and after studying (post-test) had a mean of 27.68, 92.29 percent and standard deviation 2.18, which was higher than before studying by using an activity plan with a set of picture card exercises combined with the RPV concept.

Conclusion: The research findings indicated that training with the picture card set improved the communication skills of students with autism. A comparative analysis of the average scores and percentage values before and after the lessons was conducted using the communication skills test.

Keywords: Autism; Communication Skills; Picture Card; Concept PRV

การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กออทิสติกด้วย แนวคิด RPV ร่วมกับชุดแบบฝึกบัตรภาพ

วิยะดา คำลาพิศ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ปัญหาของเด็กออทิสติกส่วนใหญ่เมื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม คือปัญหาด้านความบกพร่องด้านการสื่อสารของเด็กออทิสติก มีตั้งแต่พูดได้บ้างจนถึงพูดไม่ได้เลย ซึ่งถ้าเด็กออทิสติกสามารถพูดได้เร็ว โอกาสที่จะมีพัฒนาการทางภาษาใกล้เคียงกับเด็กปกติก็จะมีโอกาสเพิ่มมากขึ้น การพูดเป็นวิธีการสื่อความหมายที่สำคัญที่สุด อย่างไรก็ตามถ้าเด็กออทิสติกไม่สามารถพูดได้ก็จำเป็นต้องหาวิธีการอื่นมาทดแทน เพื่อให้สามารถบอกความต้องการของตนเองได้ ซึ่งได้นำทฤษฎี RPV มาใช้ร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement) คือ การเสริมแรงเป็นการให้รางวัลอย่างหนึ่งที่จะทำให้เด็กสามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม สามารถทำได้ทั้งการกระตุ้นด้วยวาจา คำชม คำเตือน และการเสริมแรงด้วยท่าทาง เช่น การแตะมือ การกอด เป็นต้น เทคนิคการชี้แนะ (prompts) คือ เป็นการทำให้เด็กเกิดการแสดงพฤติกรรมออกในทางที่ดี โดยสามารถทำได้ด้วยการชี้แนะด้วยคำพูด ด้วยภาษากายและรูปภาพ ซึ่งสามารถทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้ดี และการรับรู้ทางสายตา (visual perception) คือ เป็นการรับรู้และแปลผลจากสิ่งที่เห็นออกมาเป็นคำพูด การรับรู้และแปลผลสิ่งที่เห็น โดยต้องสามารถจดจำ แยกแยะและวิเคราะห์สิ่งที่มองเห็นได้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติก ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแนวคิด PRV ร่วมกับชุดแบบฝึกบัตรภาพ

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กออทิสติกที่กำลังศึกษาในโครงการศูนย์การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) จำนวน 16 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนกิจกรรมแบบฝึกบัตรภาพ บัตรภาพและแบบทดสอบทักษะด้านการสื่อสารสำหรับเด็กออทิสติก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่าเด็กออทิสติกมีทักษะการสื่อสารด้านการบอกความต้องการของตนเองและด้านการปฏิเสธ ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 14.25 ร้อยละ 47.50 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.61 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 27.68 ร้อยละ 92.29 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.18 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการใช้แผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพร่วมกับแนวคิด RPV

สรุปผล: การฝึกด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ ทำให้นักเรียนออทิสติกมีทักษะการสื่อสารที่สูงขึ้น โดยมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบทักษะการสื่อสาร

คำสำคัญ: เด็กออทิสติก; ทักษะการสื่อสาร; บัตรภาพ; แนวคิดแบบ RPV

บทนำ

เด็กออทิสติก หรือคำว่า Autism มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกว่า Autos แปลว่า Self (ตนเอง) เด็กออทิสติกมีอาการที่เด่นชัด คือ การแยกตัวอยู่ในโลกของตนเอง ออทิสติก (Autism) เป็นโรคที่เกิดจากความผิดปกติของสมองตั้งแต่กำเนิดส่งผลให้เด็กเกิดความบกพร่องในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความบกพร่องทางพัฒนาการด้านภาษา ด้านสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน และมีข้อจำกัดด้านพฤติกรรม โดยความผิดปกตินั้นค้นพบได้ก่อนอายุ

30 เดือน เด็กออทิสติกที่มีภาวะออทิสซึมซึ่งเป็นเด็กออทิสติกที่มีความผิดปกติทางพัฒนาการในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การสื่อความหมาย และพฤติกรรมรวมทั้งการขาดจินตนาการโดยจะปรากฏให้เห็นได้ในระยะ 3 ปีแรกของชีวิต พฤติกรรมที่เห็นชัดเจนตั้งแต่เด็ก คือ การแยกตัวอยู่ในโลกของตนเอง ไม่ค่อยสื่อสารกับใคร จนทำให้ขาดการรับรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวอย่างสิ้นเชิง มีความล่าช้าในด้านพัฒนาการสังคม การพูด การใช้ภาษา การสื่อความหมาย ไม่มีจินตนาการ มีพฤติกรรมซ้ำ ๆ ทั้งการกระทำและความคิด (สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์, 2560) ปัญหาของเด็กออทิสติกส่วนใหญ่เมื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม คือด้านความบกพร่องด้านการสื่อสารของเด็กออทิสติก มีตั้งแต่พูดได้บ้างจนถึงพูดไม่ได้เลย ซึ่งถ้าเด็กออทิสติกสามารถพูดได้เร็ว โอกาสที่จะมีพัฒนาการทางภาษาใกล้เคียงกับเด็กปกติก็จะมีโอกาสเพิ่มมากขึ้น และมีส่วนช่วยทำให้การพูด หรือการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมของเด็กออทิสติกก็ลดลงด้วย ดังนั้น การฝึกและแก้ไขการพูดจึงมีความสำคัญ เพราะการพูดเป็นวิธีการสื่อความหมายที่สำคัญที่สุด เพื่อการติดต่อสื่อสาร และบอกความต้องการของตนเองได้ รู้จักการพูดปฏิเสธผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตามหากเด็กออทิสติกไม่สามารถพูดหรือสื่อสารได้ก็จำเป็นต้องหาวิธีการอื่นมาทดแทนเพื่อให้สามารถบอกความต้องการของตนเองได้ (ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา, 2556) เพราะการสื่อความหมายเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์ของตนไปยังบุคคลอื่น รวมไปถึงการรับรู้ความคิดของผู้อื่น จนเกิดเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน และการสื่อความหมายยังเป็นการเพิ่มพูนทักษะทางการใช้ภาษาในการสื่อความหมาย (ณัชพร ศุภสมุทร์, 2554) ดังนั้นการเสริมทักษะการสื่อสารสำหรับเด็กออทิสติกจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่ควรกระตุ้นและพัฒนาสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งได้มีการนำชุดแบบฝึกบัตรภาพมาใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารให้นักเรียนออทิสติกให้เข้าใจและมุ่งเน้นเด็กได้แสวงหาความรู้ สามารถจดจำภาพที่มองเห็น นำไปรวบรวม และประมวลผลได้ นักเรียนออทิสติกจะเข้าใจและจำผ่านสายตาได้ ดังนั้นการนำภาพมาใช้เพื่อให้นักเรียนออทิสติกมีความจำและนำไปสื่อสารได้ถูกต้อง ซึ่งวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนออทิสติก สามารถเรียนรู้ได้จากการมองเห็นและมีความจำที่เป็นรูปภาพเป็นเลิศ (People with autistic can easily remember visual images) ซึ่งเรียกวิธีการต่างๆ ที่ใช้แทนการสื่อความหมาย (Bogdashina, 2003) และการใช้บัตรภาพ เพื่อใช้สอนการสื่อสารระหว่างนักเรียนออทิสติกกับผู้ปกครองกับครูหรือกับผู้อื่นโดยใช้รูปภาพหรือบัตรภาพ สัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยเน้นให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย เมื่อนักเรียนเข้าใจกระบวนการสื่อสารและสามารถสื่อสารกับผู้อื่นด้วยภาพได้แล้ว จุดมุ่งหมายต่อไป การสอนให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ด้วยการพูด (ลักขณาพร ทองเจือเพชร, 2551)

การพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติกได้นั้นนักการศึกษาได้นำเอาแนวคิด RPV มาใช้พัฒนาทักษะการสื่อสารให้กับเด็กออทิสติก ซึ่งแนวคิด RPV มาจากแนวคิดทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement) คือ สามารถทำได้ทั้งการกระตุ้นด้วยวาจา คำชม คำเตือน และการเสริมแรงด้วยท่าทาง เช่น การแตะมือ การกอด การใช้สัญลักษณ์ในการชมด้วยท่าทางที่เหมาะสม การเสริมแรงเป็นการให้รางวัลอย่างหนึ่งที่จะทำให้เด็กสามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เทคนิคการชี้แนะ (prompts) คือเป็นการทำให้เด็กเกิดการแสดงพฤติกรรมออกในทางที่ดี โดยสามารถทำได้ด้วยการชี้แนะด้วยคำพูด ด้วยภาษากายและรูปภาพ ซึ่งสามารถทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้ดี และการรับรู้ทางสายตา (visual perception) คือเป็นการรับรู้และแปลผลจากสิ่งที่เห็นออกมาเป็นคำพูด การรับรู้และแปลผลสิ่งที่เห็น โดยต้องสามารถจดจำ แยกแยะและวิเคราะห์สิ่งที่มองเห็นได้ (ผดุง อารยะวิญญู, 2533) การสื่อความหมายที่มนุษย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์ของตนเองไปยังบุคคลอื่น และการรับความรู้ความคิดจากบุคคลอื่น จนทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และการสื่อสารเป็นการเพิ่มพูนทางภาษาและสื่อความหมายโดยการใช้สัญลักษณ์และรูปภาพมาควบคุมการสื่อสาร โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในชีวิตประจำวัน

โดยอาศัยสถานการณ์จริงจากสิ่งแวดล้อมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทางภาษา ใช้เครื่องมือในการสื่อสาร ไม่ใช่เทคโนโลยีมากมาย แต่ให้เด็กฝึกปฏิบัติได้เองโดยใช้สัญลักษณ์และรูปภาพที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันมาสอนเด็กให้รู้ จาก การสอน ใช้เกม บทบาทสมมุติหรือพาเด็กเห็นจากสถานที่จริง จะช่วยทำให้เด็กเข้าใจขึ้น และเด็กนำมาปฏิบัติที่ บ้านหรือในชุมชน จะช่วยให้ทุกคนเข้าใจความหมายตรงกันได้ การเรียนรู้เมื่อผู้เรียนสนใจในรูปแบบต่าง เช่น บัตร ภาพ บัตรคำ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเล่นเกม บทบาทสมมุติ ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม (ณัษพร ศุภสมุทร์, 2554) สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ฐาวรี ชันสำโรง, 2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ด้วย PECS สำหรับบุคคลออทิสติก เพื่อถอดบทเรียนบุคคลออทิสติกต้นแบบที่ไม่สามารถสื่อสารด้วยการพูดโดยใช้ PECS กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลออทิสติกที่ไม่สามารถสื่อสารด้วยการพูด จำนวน 1 ราย และผู้ดูแลบุคคลออทิสติก จำนวน 1 ราย โดยการเลือกแบบเจาะจง เทคนิคและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ การสังเกตพฤติกรรมของ บุคคลออทิสติก การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ดูแลบุคคลออทิสติก ซึ่งผลการศึกษาพบว่า PECS ช่วยให้บุคคลออทิสติก ระดับรุนแรง (Low-functioning autism) ที่ไม่สามารถสื่อสารด้วยการพูดสามารถสื่อสารด้วยภาพกับบุคคลรอบ ข้างอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน เนื่องจากวิธีการเรียนรู้ของเด็กหรือบุคคล ออทิสติก สามารถเรียนรู้ได้จากการมองเห็นและมีความจำเป็นรูปภาพที่ดีเลิศ (People with autistic can easily remember visual images) ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญยิ่งคือ ความพร้อม ความสมัครใจ และความอดทน อย่างเต็มที่ของผู้ดูแล

ดังนั้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนออทิสติกด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพด้วย แนวคิด PRV โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) การชี้แนะ (Prompts) และการรับรู้ทางสายตา (Visual perception) เพื่อพัฒนานำไปช่วยแก้ไขปัญหาการสื่อสารของนักเรียนออทิสติก โดยการได้รับข้อมูลผ่าน สิ่งที่มองเห็นและสามารถแปรผลข้อมูล และนำไปใช้ในด้านสื่อสารบอกความต้องการของตนเองและการ ปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้อื่นทราบ และสามารถนำไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้าน ทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติกในด้านอื่น ๆ ได้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติก ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย แนวคิด PRV ร่วมกับชุดแบบฝึกบัตรภาพ

การทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของเด็กออทิสติก

โรคออทิสติก (Autistic Disorder) หรือออทิสซึม (Autism) iver เป็นความผิดปกติของสมองแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก คำว่า Autism มีรากศัพท์มาจากคำว่า Autos ในภาษากรีก ซึ่งแปลว่า “ตนเอง” (Self) คำนี้ หมายถึง การอยู่ในโลกของตนเองหรือการหนีไปจากความเป็นจริง การเรียกชื่อโรคนี้ว่า Autism หรือ Autistic ก็ เพราะผู้ป่วยจะมีอาการไม่สนใจผู้คนรอบตัวราวกับมีโลกของตนเอง โดยสมองที่ทำงานผิดปกติจะแสดงอาการมาใน 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ ด้านสังคมและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านภาษาและการสื่อสาร และด้านอารมณ์และพฤติกรรม (อุมพร ตรังคสมบัติ, 2554)

การสื่อสารด้วยภาพ

การสื่อสารด้วยภาพ เป็นการสื่อสารโดยไม่ต้องใช้ภาษาที่สามารถให้ความหมายได้แทนการสื่อสารด้วยการเขียน หรือพูดและอาจสื่อความหมายได้ลึกซึ้งกว่า เนื่องจากภาพมีผลต่อการกระตุ้นการรับรู้ด้วยการมองเห็น ซึ่งมีประสิทธิภาพกว่าการรับรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ การมองดูภาพ ๆ หนึ่ง เราจะมองเห็นรายละเอียดในภาพนั้นว่ามีคน สัตว์ สิ่งของอะไรบ้างจำนวนเท่าไรและแตกต่างกันอย่างไร มีอะไรในภาพนั้น และสามารถศึกษากระทั่งเกิดความเข้าใจในรายละเอียดว่าแต่ละสิ่งนั้นมีเนื้อหาสาระ และความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร และยังต้องอาศัยประสบการณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการมองภาพของแต่ละคนด้วย (กนกรัตน์ ยศไกร, 2551)

ชุดแบบฝึกบัตรภาพ

ชุดแบบฝึกบัตรภาพ หมายถึง ภาพเป็นวัสดุสื่อความหมาย สามารถจูงใจให้เกิดการรับรู้ ภาพจะรวบรวมความรู้ ความคิด แเบะบรรยายให้ทราบถึงเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ เป็นเครื่องมือหรือสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่จะช่วยในการสอนผ่านรูปภาพง่ายต่อการเข้าใจ มีประสิทธิภาพที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านรูปภาพ ช่วยในการจดจำภาพและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน (จำเนียร ช่วงโชติ, 2532)

ทฤษฎีการใช้บัตรภาพ (Picture Superiority Effect) เป็นหลักการทางจิตวิทยาที่กล่าวถึงความสามารถของความจำในการจดจำภาพถ่ายหรือรูปภาพที่ดีกว่าการจดจำข้อความเปล่า ๆ หรือคำพูดเท่านั้น และมีความจำที่ยาวนานขึ้นเมื่อมีการใช้ภาพเป็นส่วนประกอบ การมองภาพหรือสัมผัสภาพในบัตรภาพสามารถช่วยสร้างความสัมพันธ์ทางความจำได้ ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจดจำและการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการกระตุ้นความสนใจและความตั้งใจในการเรียนรู้มากขึ้น (ครูออฟ, 2567)

การสอนร่วมกับแนวคิด RPV

(สมชาย รัตนทองคำ, 2550) ได้กล่าวถึงการเสริมแรง โดยการให้รางวัลและการกระตุ้นเตือนที่ควรต้องใช้ควบคู่กัน เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้

การเสริมแรง (Reinforcement)

1. การให้รางวัล รางวัลคือ สิ่งของ คำชมเชย ที่บุคคลได้รับและสร้างความพึงพอใจหรือความสุขแก่ผู้รับหรืออาจเป็นประสบการณ์ที่เคยมีมาแล้วและสร้างความพึงพอใจให้กับตนเองหรือเป็นสิ่งที่บุคคลต้องการจึงต้องลงมือกระทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้มา รางวัลจึงเป็นแรงเสริมที่ครูนำมาใช้วางเงื่อนไขให้เด็กกระทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายการให้รางวัลเพื่อให้เกิดพฤติกรรมพึงประสงค์มั่นคงอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ผลควรมีการประเมินหารางวัลว่า เด็กชอบอะไรไม่ชอบอะไรการให้รางวัลควรคำนึงถึงกฎการให้รางวัล ดังนี้

1.1 การให้ทันทีทันใด คือให้รางวัลทันทีที่เด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมเพื่อเด็กจะได้รู้ว่า รางวัลที่ได้เป็นผลจากการแสดงพฤติกรรมนั้นจริง ๆ

1.2 การให้ด้วยความหนักแน่นหรือมีพลังสูง คือให้ด้วยความจริงจังเต็มใจหรือมากพอที่เด็กจะแสดงพฤติกรรมได้ เช่น การโอบกอด ครูควรแสดงด้วยความรู้สึกรักและเอ็นดูจริง ๆ ไม่เสแสร้งถ้าชมก็ชมด้วยสีหน้าที่แสดงความจริงใจ

1.3 การให้รางวัล คือควรให้ในจังหวะที่เด็กสนใจรางวัลจริง ๆ

1.4 การให้รางวัลอย่างสม่ำเสมอคือ ให้รางวัลทุกครั้งที่เด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์แต่เมื่อพฤติกรรมนั้น เริ่มคงอยู่จึงลดความถี่ของการให้รางวัลลง

2. การกระตุ้นเตือน หมายถึง การเร่งเร้าให้แสดงออกการแนะนำ การช่วยเหลือการเตือนใจ ซึ่งมีวิธีการกระตุ้นเตือน ดังนี้

2.1 การกระตุ้นเตือนทางกาย เช่น การจับมือ การแตะหลังมือ การสัมผัสตัวเด็กให้ทำกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรมที่ต้องการ

2.2 การกระตุ้นเตือนด้วยท่าทาง เช่น การทำท่าทางการพยักหน้าการใช้สายตา การยกนิ้วชี้

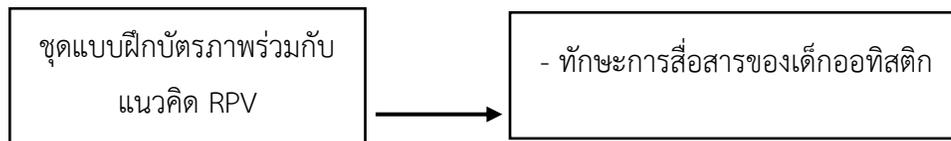
2.3 การกระตุ้นเตือนด้วยวาจาไม่ว่าจะเป็นการออกคำสั่ง ชี้แจงการใช้คำถามนำ

การชี้แนะ (prompts) เป็นการให้สิ่งเร้ากระตุ้นให้เด็กแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการ การชี้แนะมักใช้ร่วมกับการให้แรงเสริม การชี้แนะอาจเป็นคำพูด กริยาท่าทางหรือสื่อต่าง ๆ การชี้แนะอาจช่วยปรับพฤติกรรมทางการเรียน หรือพฤติกรรมทางสังคม ถ้าเด็กมีปัญหาทางการเรียน แก้ไขได้โดยตรงด้วยการอาศัยเครื่องชี้แนะ ได้แก่ บทเรียนแบบโปรแกรม หรือสื่ออย่างอื่น สำหรับเครื่องชี้แนะในการปรับพฤติกรรมอื่น ๆ มีหลายวิธีเช่น การพูดกระตุ้น การใช้กริยาท่าทาง (ไหมไทย ไชยพันธุ์, 2557)

การรับรู้ทางสายตา (Visual perception) คือ ความสามารถในการรับรู้และแปลผลสิ่งที่เห็น โดยต้องสามารถจดจำ แยกแยะและวิเคราะห์สิ่งที่มองเห็นได้ เช่น การแยกความแตกต่างตัวอักษรที่คล้ายกัน การจดจำตัวอักษร ตัวเลข พยัญชนะได้ สามารถสะกดคำศัพท์ (โรงพยาบาลมโนรมย์, 2566)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กออทิสติกด้วยแนวคิด RPV ร่วมกับชุดแบบฝึกบัตรภาพ มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กออทิสติกด้วยแนวคิด RPV ร่วมกับชุดแบบฝึกบัตรภาพ

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติก ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแนวคิด PRV ร่วมกับชุดแบบฝึกบัตรภาพ โดยมีขอบเขตการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น เด็กออทิสติกที่กำลังศึกษาในโครงการศูนย์การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) จำนวน 27 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กออทิสติกที่กำลังศึกษาในโครงการศูนย์การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) จำนวน 16 คน ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัย เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเป็นกลุ่มที่ต้องใช้การสื่อสารเมื่อพบเจอกับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ชุดแบบฝึกบัตรภาพทั้ง 10 กิจกรรม ประกอบไปด้วยแผนกิจกรรมและชุดแบบฝึกบัตรภาพ โดยแบ่งเป็นด้านการบอกความต้องการของตนเองจำนวน 5 กิจกรรม ดังนี้ หนูอยากบอก หนูอยากได้ หนูอยากทาน หนูอยากไป หนูอยากซื้อ และด้านการปฏิเสธจำนวน 5 กิจกรรม ดังนี้ หนูไม่ชอบ หนูไม่ไป หนูไม่ทาน หนูไม่เล่น หนูไม่ดู โดยนำเสนอกิจกรรมต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมและความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้ค่าแบบประเมินอยู่ที่ 5 แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของชุดแบบฝึกบัตรภาพ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 แล้วคัดเลือกชุดแบบฝึกบัตรภาพ จำนวน 8 กิจกรรม ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป นำมาเป็นกิจกรรมที่ใช้ในการทดลอง

2.2 แบบทดสอบทักษะด้านการสื่อสารก่อนและหลังเรียน เรื่องการสื่อสารสำหรับเด็กออทิสติกด้านการบอกความต้องการของตนเอง จำนวน 15 ข้อ และ ด้านการปฏิเสธ จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ (p) 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ (r) 0.20 - 1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของแบบทดสอบได้ค่าที่ 0.73

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยแนะนำขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ ให้กับเด็กออทิสติกทราบถึงขั้นตอนการทำกิจกรรม

2. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ชุดแบบฝึกบัตรภาพ (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบการสื่อสารสำหรับเด็กออทิสติก ด้านการบอกความต้องการของตนเอง จำนวน 15 ข้อ และ ด้านการปฏิเสธ จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก

3. ผู้วิจัยนำชุดแบบฝึกบัตรภาพ ไปจัดการเรียนรู้เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ (2 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 50 นาที) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดการจัดกิจกรรมดังนี้

ขั้นนำ ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มจากขั้นนำเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้ชุดแบบฝึกบัตรภาพ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม และเป็นการกระตุ้นความสนใจ รวมไปถึงสร้างสมาธิ เพื่อเข้าสู่การทำกิจกรรมในขั้นตอนต่อไป และผู้วิจัยได้นำการใช้แนวคิด RPV ซึ่งเป็นแนวคิดทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement), เทคนิคการชี้แนะ (prompts) และการรับรู้ทางสายตา (Visual perception) มาใช้ในกิจกรรมครั้งนี้ **ขั้นดำเนินการกิจกรรม** ผู้วิจัยนำเด็กออทิสติกเข้าสู่กิจกรรมการสื่อสารสำหรับเด็กออทิสติกในรูปแบบชุดแบบฝึกบัตรภาพ ตามเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้แต่ละกิจกรรม **ขั้นสรุป** ผู้วิจัยสรุปกิจกรรมการสื่อสารสำหรับเด็กออทิสติกในรูปแบบชุดแบบฝึกบัตรภาพ หลังจากนั้นทำแบบทดสอบหลังเรียน

4. ผู้วิจัยทำการประเมินเด็กออทิสติกโดยใช้แบบทดสอบทักษะด้านการสื่อสาร หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ

5. ผู้วิจัยนำข้อมูลก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ มาทำการเปรียบเทียบผลการประเมินแบบทดสอบทักษะ การสื่อสารของเด็กออทิสติกโดยใช้ค่าเฉลี่ยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัย

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทักษะการสื่อสารด้านการบอกความต้องการของตนเองของเด็กออทิสติก ก่อนและหลังเรียนด้วยแผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ

ผลการประเมิน	N	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	SD
ก่อนเรียน	16	15	7.56	47.26	1.03
หลังเรียน	16	15	14.00	87.50	3.84

จากตาราง 1 พบว่า เด็กออทิสติกมีคะแนนทักษะการสื่อสารด้านการบอกความต้องการของตนเองก่อนเรียน (pre-test) มีค่าเฉลี่ย 7.56 ร้อยละ 47.26 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.03 และหลังเรียน (post-test) มีค่าเฉลี่ย 14.00 ร้อยละ 87.50 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.84 ได้รับการใช้แผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการใช้แผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพร่วมกับแนวคิด RPV

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทักษะการสื่อสารด้านการปฏิเสธของเด็กออทิสติก ก่อนและหลังเรียนด้วยแผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ

ผลประเมิน	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	SD
ก่อนเรียน	16	15	6.68	41.80	0.94
หลังเรียน	16	15	13.68	85.54	1.35

จากตาราง 1 พบว่า เด็กออทิสติกมีคะแนนทักษะการสื่อสารด้านการปฏิเสธก่อนเรียน (pre-test) มีค่าเฉลี่ย 6.68 ร้อยละ 41.80 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.94 และหลังเรียน (post-test) มีค่าเฉลี่ย 13.68 ร้อยละ 85.54 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.35 ได้รับการใช้แผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการใช้แผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพร่วมกับแนวคิด RPV

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนจากการใช้ชุดแบบฝึกบัตรภาพทั้ง 8 แผนของกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรมที่	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	SD
1	16	5	3.56	71.25	1.26
2	16	5	4.12	82.50	1.15
3	16	5	3.94	78.75	0.77
4	16	5	4.50	90.00	0.73
5	16	5	4.19	83.75	1.04
6	16	5	4.06	81.25	0.93
7	16	5	4.06	81.25	1.00
8	16	5	4.25	85.50	0.86

กิจกรรมที่	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	SD
ผลรวม	16	40	32.69	81.72	6.84

จากตาราง 3 พบว่า การใช้แผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพทั้ง 8 แผนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน มีค่าเฉลี่ย 32.69 ค่าร้อยละ 81.72 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.84

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กออทิสติกด้วยแนวคิด RPV ร่วมกับชุดแบบฝึกบัตรภาพสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้ ผลการวิจัยพบว่า เด็กออทิสติกที่ได้รับการฝึกโดยใช้แผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ มีทักษะการสื่อสารในด้านการบอกความต้องการของตนเอง และด้านการปฏิเสธหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งได้มีการนำแนวคิด RPV โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) การชี้แนะ (Prompts) และการรับรู้ทางสายตา (Visual perception) มาใช้ร่วมกับชุดแบบฝึกบัตรภาพ จึงส่งผลให้เด็กออทิสติกมีทักษะการสื่อสารดีขึ้น เมื่อได้รับการกระตุ้นร่วมด้วย หลังจากได้รับกิจกรรมครบแล้วจะได้รับการเสริมแรงเป็นรางวัล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการสื่อสาร 2 ด้าน คือ ด้านการบอกความต้องการของตนเอง ด้านการปฏิเสธ ซึ่งเป็นแบบทดสอบสถานการณ์แบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดโดยใช้สูตร Kr20 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.73 แผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ จำนวน 8 แผนกิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมหนอยากบอก กิจกรรมหนอยากได้ กิจกรรมหนอยากไป กิจกรรมหนอยากทาน กิจกรรมหนอยากไม่ชอบ กิจกรรมหนอยากไม่ไป กิจกรรมหนอยากไม่ทาน และกิจกรรมหนอยากไม่เล่นแผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพตามแนวคิด RPV โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) การชี้แนะ (Prompts) และการรับรู้ทางสายตา (Visual perception) สามารถทำให้เด็กออทิสติกสามารถสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรมได้ โดยเด็กออทิสติกสามารถปฏิบัติตามแผนกิจกรรมตามขั้นตอน และให้ความสนใจในการทำกิจกรรม ซึ่งเป็นการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารเป็นอย่างดี มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐนรินทร์ นาคเล็ก (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของเด็กออทิสติก จากการสอนโดยวิธีเพ็คส์ (PECS) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนและหลังได้รับการสอนโดยวิธีเพ็คส์ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการสื่อสารของเด็กออทิสติกหลังการสอนโดยวิธีเพ็คส์สูงขึ้น และสอดคล้องกับ จริญญา บุตรทอง (2563) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอนเพ็คส์ (PECS) ร่วมกับหลักการสอนแบบ 3R's สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษมหาจักรีสิรินธร ประจำจังหวัดนครนายก ผลการวิจัยพบว่าทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติกหลังเรียนโดยวิธีการสอนเพ็คส์ (PECS) ร่วมกับหลักการสอนแบบ 3R's สูงกว่าก่อนเรียน และมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิพย์วรรณ จุลิรัชนิกร (2552) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้เทคนิคการชี้แนะทางวาจาควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมการเผชิญปัญหาด้วยเทคนิคการชี้แนะควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมการเผชิญปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ Marzuki, A.G. (2017) ได้ศึกษาทักษะการพูดของนักเรียนด้วยการใช้การรายงานปาก

เปล่า โดยมีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน มีการใช้เทคนิคการพูดตัวต่อตัว และการให้เวลาที่เพียงพอในการฝึกฝน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียน 35.5% สามารถตอบคำถามที่ได้รับจากนักวิจัยผ่านการสัมภาษณ์ ในการรายงานปากเปล่า ผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน โดยมีการประเมิน 3 ครั้ง โดย 13.3% สามารถบรรลุเกณฑ์ขั้นต่ำ รอบที่สองนักเรียนสามารถเข้าร่วมและปฏิบัติตามเกณฑ์รายงานปากเปล่า 51.1% และรอบสุดท้ายที่ 75% ซึ่งงานวิจัยนี้สามารถอนุมานได้ว่าการประยุกต์ใช้รายงานปากเปล่าสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ความบกพร่องทางการสื่อสารในนักเรียนออทิสติกเป็นลักษณะที่สามารถแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ โดยจากการนำแผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพทั้ง 8 แผนกิจกรรม ตามแนวคิด RPV โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) การชี้แนะ (Prompts) และการรับรู้ทางสายตา (Visual perception) ไปทดลองกับนักเรียนออทิสติกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า แผนกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพสามารถทำให้นักเรียนออทิสติกแสดงพฤติกรรมทางการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมได้ โดยเด็กสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนที่วางไว้และให้ความสนใจในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ภายใต้การแนะนำของผู้วิจัยอย่างใกล้ชิดในการพูดประโยคในการสื่อสารให้ตรงกับภาพกิจกรรมในแต่ละแผนกิจกรรม การเรียบเรียงคำ เรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมและถูกต้องในการสื่อสารในแต่ละกิจกรรม เพื่อสามารถใช้ในการสื่อสารเมื่อเจอกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการนำกิจกรรมด้วยชุดแบบฝึกบัตรภาพ โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) การชี้แนะ (Prompts) และการรับรู้ทางสายตา (Visual perception) ไปพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษา เช่น การสื่อสาร การพูดประกอบภาพ การเล่าเรื่องจากภาพ เป็นต้น
2. เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความพร้อม ครูควรพูดคุยและอธิบายวิธีการปฏิบัติกิจกรรม ก่อนเรียนทุกครั้ง
3. ในการจัดกิจกรรม ควรจัดในห้องเรียนที่ไม่มีผู้คนพลุกพล่าน ไม่มีสื่อการเรียนรู้หรือสิ่งกระตุ้นอื่น เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดความสนใจสิ่งอื่นนอกเหนือจากกิจกรรมที่กำหนด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนา รูปแบบของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางการสื่อสารให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การใช้สื่อมัลติมีเดีย สถานการณ์จริงที่พบเจอ และเลือกให้เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก แต่ละบุคคลและระดับอายุ
2. ควรศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนออทิสติกโดยการใช้เกมร่วมกับวิธีการสอนและใช้แนวคิด RPV โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) การชี้แนะ (Prompts) และการรับรู้ทางสายตา (Visual perception)
3. ควรศึกษาพัฒนา รูปแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารร่วมการพัฒนาทักษะวิชาการ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ใช้แนวคิด RPV โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) การชี้แนะ (Prompts) และการรับรู้ทางสายตา (Visual perception)

เอกสารอ้างอิง

กนกรัตน์ ยศไกร. (2551). *การถ่ายภาพเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : ทริปปี้ล เอ็ดดูเคชั่น กสิทร์ พรหมสา.

- ครูออฟ. (2567). *ทฤษฎีการใช้บัตรภาพ*. Retrieved on 25 December 2023. from www.kruaof.com
- จริยา บุตรทอง. (2563). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอนเพ็คส์ (PECS) ร่วมกับหลักการสอนแบบ 3R's สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษมหาจักรีสิรินธร ประจำจังหวัดนครนายก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จำเนียร ช่วงโชติ. (2532). *จิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไยปถัมภ์.
- ฐาวรี ชันสำโรง. (2550). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยระบบ แลกเปลี่ยนรูปภาพเพื่อการสื่อสาร*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่:เชียงใหม่.
- ณัชพร ศุภสมุทร์. (2554). *รูปแบบการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาต้นแบบแผนการสอนอ่านในวิชาทักษะภาษาและการสื่อสารสำหรับครูในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ.กลุ่มการศึกษาพิเศษ*. สถาบันราชานุกูล
- ณัฐนรินทร์ นาคเล็ก. (2557). *การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของเด็กออทิสติกจากการสอนโดยวิธีเพ็คส์ (PECS)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2556). *ออทิสติก*. Retrieved on 25 December 2023. from <http://www.happyhomeclinic.com/au21-autism.htm>.
- ทิพย์วรรณ จุริรัชนิกร. (2552). *ผลของการใช้เทคนิคการชี้แนะทางวาจาควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณกิจ
- โรงพยาบาลมโนรมย์. (2566). *การรับรู้ทางสายตา*. Retrieved on 23 December 2023. From: https://www.manarom.com/blog/Visual_perception.html.
- ลักขณาพร ทองเจือเพชร. (2551). *ผลการใช้วิธีเพ็คส์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา*. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2560). *เด็กออทิสติก คู่มือสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: บริษัท ปียอนด์ พับลิชชิง จำกัด
- สมชาย รัตน์ทองคำ. (2550). *เอกสารประกอบการสอน 475 759 การสอนทางกายภาพบำบัด*. Retrieved on 29 December 2022. from <http://ams.kku.ac.th>.
- สมพร หวานเสรีจ. (2552). *การพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติกโดยใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง*. ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา.
- ไหมไทย ไชยพันธุ์. (2557). *จิตวิทยา : แนวคิดทฤษฎีการศึกษาการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน*. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 1(1), 21-33
- อุมภาพร ตรังคสมบัติ. (2554). *จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bogdashina, O. (2003). *Sensory perceptual issues in autism and Asperger syndrome*. New York: Jessica Kingsley Publishers.
- Marzuki, A. G. (2017). Developing Speaking Skills through Oral Report in an EFL Class in Indo
- Marzuki, Prayogo, J. A., & Wahyudi, A. (2016). Improving the EFL Learners' Speaking Ability through Interactive Storytelling. *DINAMIKA ILMU*, 16(1), 15-34. nesia.